

Ingen kan vara nöjd med en sjätteplats

Publicerad: 31 mars 2015

Författare: Mikael Mjörnberg

LIF Lindesberg tog två pliktskyldiga segrar på slutet och blir sexa i årets handbollsallsvenska. Det är ett resultat ingen kan vara nöjd med. Laget har helt enkelt inte presterat tillräckligt bra utifrån sina givna förutsättningar. Vilket också märks på publiktillströmningen, eller kanske snarare bristen på just denna.

Ingen kan vara nöjd med en sjätteplats.

Oavsett om man i efterhand kan säga att det påverkade väldigt mycket att ack så viktige Fatlum Ahmeti gick sönder redan i premiären. Oavsett om man utan att fila särskilt mycket på sanningen kan hävda att LIF Lindesberg hade ett till flera delar väldigt ungt lag den gångna säsongen. Oavsett om man ödmjukt konstaterar att flera av motståndarlagarna haft bra trupper och gjort riktigt starka säsonger. Oavsett om man väljer att se det som att "man ju ändå var ganska nära" och att det är några få resultat mot topplag som påverkar. Just det, oavsett allt detta så kan ingen i föreningen vara nöjd med en sjätteplats.

LIF Lindesberg hade en trupp som borde ha tagit sig till kvalspel. Man kunde luta sig mot två erkänt skickliga målvakter, man hade en tillräcklig portion rutinerade spelare i laget och man skickade fram unga talanger som borde ha kunnat växa så pass mycket i miljön att de blev solida vapen.

Men det ville sig inte riktigt. Sjätteplatsen är rent av ett kliv tillbaka från fjolårsresultatet. Framförallt var LIF Lindesberg väldigt ojämna och misslyckades

konsekvent med att följa upp riktigt goda insatser med likadana dito. Så väl från match till match som från tiominutersperiod till tiominutersperiod. Det var alldeles för mycket bergochdalbana för att någon ska kunna vara nöjd.

Nog för att handboll är en sport som kroniskt dras med ett visst mått av ojämnheter, men inte till den grad som LIF Lindesberg praktiserat i år.

En sådan sak som att superjumbon HK Eskil bara lyckades ta två poäng på hela säsongen, men att en av dem kom mot just LIF Lindesberg känns så här i efterhand väldigt symptomatiskt. Det ramar på något sätt in Linde-krigarnas säsong.

Varför var laget så ojämnt? Det bör vara den viktigaste frågan att analysera inför kommande säsong. Då duger inga konstateranden som att "sådan är handbollen", för det är den inte alls. Problematiken sitter snarare någonstans i spelarnas huvuden. För kunskande har de. Eller borde i alla fall ha.

Jag har inte lösningen, men man måste vända på varje sten i jakten på förklaringen till den svajande nivån. Annars är risken överhängande att man tar med sig samma osäkra känsla till nästa säsong och då blir det djupdykningar igen.

Än mer uppenbart, hemmapubliken var uppenbarligen inte särskilt intresserad av att se ett lag som inte kunde leverera konsekventa resultat.

1102 personer kom till premiären mot Varberg, därifrån gick det i stort sett (med matchen i Örebro som enda positiva utropstecken) bara utför till det att 612 personer bänkade sig arenan inför den sista hemmamatchen mot Tumba.

Det är signaler som måste tas på allvar. Det går inte att skoja bort. Åskådare vill bli underhållna, de vill se ett vinnande lag, inte en grupp inkonsekventa lirare som åker bergochdalbana i sina prestationer.

Med andra ord, det finns mycket tankearbete att lägga ner och det värsta av allt man kan göra just nu är att säga att man är nöjda med resultatet.

För det är ingen annan.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenyt.com/nyheter/ingen-kan-vara-nojd-med-en-sjatteplats/>